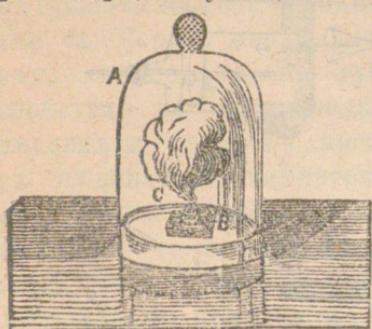

пакъ фосфоръ. Зематъ една паница съ вода, надъ която захлупватъ стъкленъ калпакъ; подъ калпакъ туриятъ едно парченце сухо дърво, а на парченцето фосфоръ. Фосфорътъ запалватъ. Когато фосфорътъ гори, то унищожава сичкията кислородъ, и подъ калпакътъ остава азотъ и нѣколко други газове, които са памиратъ въ воздухътъ.

Когато е потрѣбенъ чистъ азотъ, то той са добива съвсѣмъ друго-яче, но пакъ изъ воздухътъ. За тая цѣль праватъ особенъ приборъ^{*)}), когото азъ изображавамъ по-долу.

А е стъкло, къ което са памира воздухъ. Отгоре въ него са влива вода изъ друго едно шишенце и чрезъ една стъклена фунйка. Водата изгонва воздухътъ изъ стъкленцето, който преминува презъ тръбицата *b*. Тая тръбица е напълнена съ *воденисти-кали*. Воденисти-кали са нарича опзи кали, който е съединенъ съ вода. Тука отъ него са отниматъ въгленната кислота и водата, защото тие двѣ въщества са съединяватъ съ воденистиятъ-кали. Въ желѣзната тръба *cd*, която е напълнена съ желѣзни стържки, остана кислородътъ. Тая тръба са насишватъ распалени въглища въ коритцето *h*, и нагрѣва са до тогава, дорде да почервѣне. Чистиятъ азотъ пре-

^{*)} Приборътъ са наречатъ ония машини, съ които учените праватъ химически опити. Въобще тѣс машини са наречатъ апарати: физически апарати, химически апарати и пр.